

Ako keď niekoho utešuje matka, tak vás ja poteším

Milovaní bratia a sestry,

Jednou z podstatných prvkov nedeľnej svätej omše a zasvätenia nedele Bohu je oslava Boha za všetky dobrodenia, ktoré nám dal a ktoré nám ustavične poskytuje. (Poznáme jednu modlitbu, ktorú by sme sa mali čím častejšie modliť, resp. ju opakovať: Ďakujeme Ti Pane za všetky Tvoje dary, lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.)

V dnešnej svätej omši nás žalmista doslova učí jasat' z toho, aké úžasné sú Božie dela, ktoré koná ľuďom. Starozákonný žalmista chváli Boha hlavne za oslobodenie z Egyptského otroctva, keď Boh otvoril more a ľud sa mohol zachrániť pred vojskom Egypta prechodom cez toto more suchou nohou. Ale spomína obdobný zázrak, keď vchádzali do zasnúbenej zeme podobne suchou nohou, ale už nie cez more ale až po koryto naplnenú rieku. Spomína to v dnešnom žalme, keď hovorí: „**Pod'ťe a pozrite na Božie diela; *úžas budia skutky, ktoré koná ľuďom. More premieňa na suchú zem, *rieku možno prejsť suchou nohou; preto sa tešíme z neho.**“

Aj my chválime Pána Boha za tieto zázraky, ale hlavne v Novom Zákone ho chválime za Jeho nové diela, ako je Jeho vykupiteľská smrť a zmŕtvychvstanie, ako i jeho Nanebovstúpenie, ktorým nám otvoril brány neba a taktiež Zoslanie Ducha Svätého, vďaka ktorému môžeme mať účasť na Jeho živote a plodoch vykúpenia.

Na tieto diela nesmieme zabúdať, a naopak sa máme za ne poďakovať, chváliť Boha a to s veľkou radosťou, až jasotom. Preto sme aj pri dnešnom žalme opakovali: „**Jasaj Bohu, celá zem.**“ To znamená: teš sa z toho, aj keď to veľmi necítiš, aj keď to nechápeš, ale oznámené a ohlásené slovo ti stačí, aby si vo viere sa o to pokúsil. Prebud'ťme v sebe tie pravé a potrebné city, či vášne lásky a radosti nad týmito nekonečne hodnotami, darmi milosti. Iba vo večnosti to pochopíme v plnosti poznania a naša radosť tam bude bez konca. Z tohto vykupiteľského dobrodenia ďalej prúdi na nás milosť za milosťou každý deň. A to zo všetkých strán, ale hlavne zvnútra našej duše, ak nosíme Ducha Svätého ako princíp nového života, lásky a každej radosti a pokoja. Práve aj v dnešnom prvom čítaní sme počuli z úst proroka Izaiáša:

„Ako keď niekoho utešuje matka, tak vás ja poteším; v Jeruzaleme nájdete útechu.

Až to uvidíte, zaraduje sa vám srdce a vaše kosti oživnú ako svieža tráva. Pánova ruka sa ukáže na jeho služobníkoch.“

Dnešné slovo hlavne dnes hovorí o úteche našej duši ako i o pochopení zo strany Božej. A to silnejšom pochopení, ako môže pochopiť svoje dieťa matka a ako ho môže utešiť. Človek sám sa často potrebuje druhému zveriť so svojimi problémami, doslova vyliat' svoju dušu. Človek potrebuje útechu, ktorú často krát očakáva od svojho blízkeho, či človeka. Ale zabúdame na to, že najlepšie nás vie predsa len pochopiť a následne utešiť sám Boh. On je naša najlepšia matka, lebo Boh nás najlepšie pozná. Ved' on nás zázračne stvoril, všetko o nás vie, aj to, čo my o sebe nevieme. A v Kristovi sa nám ustavične prihovára: „Pod'ťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním,“ to jest ja vás poteším, vo mne nájdete útechu.

Nezabúdajme, že Boh je stále s nami, stále na nás myslí, stále za nás nekonečne prežíva, stará sa o nás a neustále nás vedie a pozýva na cestu istoty, pokoja a pravého života, aby nás napokon mohol vziať z tohoto sveta do svetla vlasti a pokoja. Chce nás vziať k sebe, aby sme mali istý život a požívali naveky jeho lásku a šťastie. Aj prorok Izaiáš nás k tejto nádeji povzbudzuje: „Sajte dosýta z prs jeho útechy a pite s rozkošou z prs jeho slávy. Lebo takto hovorí Pán: „Hľa, obrátim k nemu pokoj ako riekou, ako rozvodnený potok slávu národov. Budete sať, v náručí vás budú nosiť a na kolenách láskat'.“

Toto prisľúbenie sa naplno uskutoční vo večnosti, keď sa dostaneme do neba. Teraz to môžeme prežívať len vo viere a nádeji, v prenasledovaniach, skúškach a bojoch, a potom v plnej skutočnosti a istote. Prorok už vidí našu budúcnosť, čím naozaj povzbudzuje našu nádej a túžbu, **aby sme sa na to tešili**. Lebo ako sa môžeme tešiť na večnosť, keď nevieme, čo nás tam čaká? ale dnes nám Božie slovo hovorí a povzbudzuje, aby sme sa na to tešili a s veľkou radosťou to očakávali. Tak ako pokračuje prorok Izaiáš: „Až to uvidíte, zaraduje sa vám srdce a vaše kosti oživnú ako svieža tráva.“

Ale už teraz, ako som spomínal, hoci ešte v prenasledovaniach, skúškach, protivenstvách, bojoch, máme u Ježiša hľadať útechu, ktorý sa prejavuje **v hlbokom prežívaní pokoja**, ako ovocí Ducha Svätého, ktorému sme uverili a prijali jeho silu a milosť.

Vždy, keď sa k Bohu priblížime, hlavne v úprimnom pokání a úcte, Boh nás obdaruje, nakoľko je to už v tomto svete možné a nakoľko to dovoľuje naša dispozícia srdca, hojnosťou tejto duchovnej istoty u Boha, hojnosťou útechy a pochopenia. Ved' **iba Boh nám dáva istotu v tomto svete**.

Preto by sme mu mali viac veriť a uvedomovať si jeho dobrodenia, ktoré koná kvôli nám. Ako hovorí žalmista: „Pod'ťte a pozrite na Božie diela; * úžas budia skutky, ktoré koná ľuďom.“

Aj dnes si to chceme, tu pri ňom, v tejto duchovnej atmosfére uvedomiť. To nás zároveň aj posilní vo viere a naučí nás vidieť jeho dary milosti, ktoré kvôli nám urobil a ustavične robí. To nás tiež bude **viest' k vedomej vd'ačnosti, radosti a oslave** Jeho veľkej lásky. Preto: „**Jasaj Bohu, celá zem.**“

A práve ako my potrebujeme si tieto veci uvedomovať aby sme Boha viac verili a milovali ho a tešili sa z neho, tak to potrebujú aj iní ľudia, vlastne všetci, aby si uvedomili, že Boh ich miluje, dokonca viac ako vlastní rodičia, a chce im byť tiež tou istotou a útechou života. Preto si volí aj dnes podobne ako vtedy **svojich učeníkov, aby ich posielal**, aby prinášali túto nádej. Ved' ako hovorí svätý pápež Gregor, veľa je tých, ktorí by radi počúvali tieto povzbudzujúce slová, ale málo je tých, ktorí by ich prinášali ľuďom. Preto ako Ježiš povedal tým sedemdesiatim dvom zvoleným učeníkom, tak hovorí aj nám, ktorých si vo svojej cirkvi vyvolil k tomu, aby sme boli s ním, a **aby sme tiež boli ochotní ísť k iným** a svojim spôsobom im prinášali toto Božie kráľovstvo: „**A povedal im: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu!**“

Treba prosiť Pána žatvy, aby si povolal nielen čím viac kňazov, ale aby hlasom vnútornej milosti povzbudil čím viacerých laikov, teda veriacich v Krista, teda vás, k tejto službe. Ježiš ako tým učeníkom, aj nám hovorí, že nás posielal do sveta, ako baránkov medzi vlkov. Musíme si uvedomiť, že svet so svojou žiadostivosťou neprodukuje pokorných baránkov, ale skôr nenásytných

vlkov, ktorí svojou nenásytnosťou po matérii, svete ako i v duchu panovačnosti, netrpezlivosti až nenávisti nie sú príjemným spoločníkom tejto evanjelizácie. Ale Ježiš všetkým chce pripomenúť, že všetci sú Božie deti, že všetci majú nebeského Otca, a jedného Vykupiteľa, ktorý so svojim Duchom lásky na všetkých čaká, aby im prejavil dobrodenia svojej lásky.

Preto aj títo vlci potrebujú pocítiť od svedkov Ježiša lásku, službu lásky, ako to pripomenul v závere evanjelia: „**uzdravujte tam chorých!**“ Teda dobre robte, ako hovorí na inom mieste: „**Milute aj svojich nepriateľov, dobre robte tým, čo vás nenávidia, dávajte požičiavajte a nič za to nečakajte.**“ a hlavne buďte šíriteľmi pokoja, útechy, pochopenia iných. To čo prijímate a prežívate od Boha, to poskytujte aj iným. Tak na inom mieste Božie slovo hovorí: „**Ako vás utešuje Boh, tak utešujte tou útechou iných.** Preto hovorí dnes učeníkom: „**Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: „Pokoje tomuto domu! Ak tam bude syn pokoja, váš pokoj na ňom spočinie; ak nie, vráti sa k vám.**“ Bratia a sestry, sami cítite, ako je potrebné toto Božie Slovo, aby sme sa nedostali do nejakej virtuálnej, teda neskutočnej reality, ako sa hovorí v dnešnej kultúre vedy a techniky. Lebo to, čo tu hovoríme, k čomu nás poučuje Božie slovo vôbec nie je virtuálna realita, ale je to realita skutočná. Skôr to, čo vidíme, na čo sa spoliehame v tomto svete, nie je celkom plnou skutočnosťou. Teda tento svet sa stáva bez Boha t tou virtuálnou realitou.

Chváľme Boha, ako sme si to na začiatku povedali, za všetky jeho diela. Za to, že sa nám dal poznať, že nám dal poznať, čo pre nás obzvlášť urobil, a neustále robí, a čo nám prisľubuje. Preto keď teraz pristupujeme k liturgii obety a následnej Eucharistickej modlitbe, prežívajme ju ako veľkú vd'ačnosť a oslavujme Boha a jeho Syna a Jeho Ducha Svätého s veľkou radosťou až jasotom, ved': „**Jasaj Bohu celá zem**“. Teda všetci, a celý človek so všetkými svojimi schopnosťami a danosťami. Otvorme ústa všetci a spievajme, odpovedajme, chváľme Boha. Lebo som si všimol že mnohí, akoby z tunajšej kultúry rodiaci počas liturgie neotvárajú ústa, neodpovedajú, nespievajú a to je škoda. Ved' „**Jasaj Bohu celá zem.**“ odpovedz každý na dnešné slovo svojou oslavou. Amen.